

των είναι «χρήσιμη καὶ διαφωτιστική». Ἡ συγκριτικὴ μελέτη τῶν θεμάτων τῆς Ὑφολογίας μὲ τὴν τεχνογραφικὴ μας παράδοση, τὴν ὁποία ἡ Μ. Χριστοφέλλη προτείνει μὲ τὸ βιβλίο της, μπορεῖ, ὅπως ὑποστηρίζει ἡ συγγραφεύς, νὰ ἀποτελέσει ἐνδιαφέρουσα προοπτικὴ μελέτης γιὰ τὴ σύγχρονη ὑφολογικὴ ἔρευνα.

Τὸ βιβλίο εἶναι ἐπιστημονικὰ τεκμηριωμένο, μὲ πλούσια βιβλιογραφία (ὥς τὸ 1990) καὶ διακρίνεται γιὰ τὴ σαφήνεια καὶ τὴ συμπυκνωμένη λιτότητα τοῦ ὅφους του.

Ἀννα ΚΕΛΕΣΙΔΟΥ

Χρ. Ἀθ. ΤΕΡΕΖΗ, *Δαμάσκιος. Ἡ τελευταία ἀναλαμπὴ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας*, Ἀθήνα, Γρηγόρης, 1992, 596 σελ.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἔχει σκοπὸ νὰ μελετήσῃ συστηματικὰ τὴ θεωρία περὶ τῶν εἰδῶν, τῶν παραγωγικῶν δηλαδὴ ἀρχετύπων τῆς ἐμπειρικῆς πραγματικότητας, στὸ ἔργο τοῦ νεοπλατωνικοῦ φιλοσόφου Δαμάσκιου. Ἀναπτύσσεται σὲ τρία μέρη, πού, παρὰ τὸν ὀργανικὸ μεταξὺ τους σύνδεσμο, μποροῦν νὰ σταθοῦν σὲ κάποιο βαθμὸ καὶ αὐτόνομα. Στὸ πρῶτο, ἐξετάζεται τὸ πῶς τὰ εἶδη ἀναπτύσσονται μέσα ἀπὸ τοὺς μηχανισμοὺς τῆς αὐτοεκδήλωσης τῆς πρώτης Ἀρχῆς τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐπιμέρους ἐκφάνσεών της. Στὸ δεύτερο, τὸ περιεχόμενο τῆς μεταφυσικῆς περιοχῆς, μὲ τὸν τρόπο πὺ αὐτὸ διαμορφώνεται μέσα ἀπὸ τὸν καταιγισμό τῶν διακρίσεων καὶ τῶν συναφειῶν τῶν σχεδὸν ἀπειραρίθμων ἐξειδικευμένων ἀρχῶν. Στὸ τρίτο, ἀνιχνεύεται τὸ πῶς τὰ εἶδη, κατὰ τὴν ἐνυπόστατη πλέον παρουσία τους καὶ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς ὑπόλοιπες μεταφυσικὲς δυνάμεις, ἀνάγουν τὸν αἰσθητὸ κόσμον ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία στὴν ὕπαρξη.

Ἀννα ΚΕΛΕΣΙΔΟΥ

Γ. ΔΙΖΙΚΙΡΙΚΗ, *Ἡ τέχνη καὶ οἱ Ἕλληνες*, Ἀθήνα, ἐκδ. Φιλιππότη, 1992, 175 σελ.

Σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο ὁ συγγραφέας ἀναλύει σὲ βάθος τὸν ὀρθολογισμό πὺ πηγάζει ἀναμφίβολα ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο ἑλληνικὸ πνεῦμα καὶ πὺ εἶναι ὁ θεμελιωτὴς τῆς οὐμανιστικῆς ιδέας τοῦ «ὀλοκληρωμένου ἀνθρώπου». Ὁ Γ.Δ. ἐπιτυχημένα τονίζει ὅτι ἀντίθετα πρὸς τὸ ιδεολογικὸ ρεῦμα τῆς ἐπο-

